Published weekly by "Our Voice" Publishing Co., 1296 Queen St. W., Toronto. - LE 4-8131
DIRECTED BY EDITORIAL BOARD:
I. Coro; J. Cermak, Dr. J. Dvorakova, J. Dvorak; A. Fattunova, J. Hlubocek, Dr. M. Hilkl; Dr. K. Jerabek; P. Mpolin; P. Nemec, L. Prodek; Dr. B. Rodina; M. J. Slipka, Dr. J. Sikor; A. Vrzeria; J. Wadaef;
Printed by Litera Printing Co., Toronto
Subscription: Canada $1.00 yr. other Countries: $1.00

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY — NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK
No. 2 (261) Vol. VII. Authorized as second class mail Post Office Department Ottawa Saturday, January 21, 1961

ZAHÁJENIE ROKU 1961 V ZNAMENÍ SVETOVEHO NAPNUTIA

Ján Papánek

Rok 1961 bol vo Spojených národoch zahajený za veľkého napnutia. Zobrazuje to celkovú medzinárodnú situáciu. Výboje Sovietov a čínskych komunistov v Laosu, anarchia v Kongu a napnutie v Alžíru sú toho dokladom. Nejsilnejšie sa to však prejavuje na Kube, s ktorou sa Bezpečnostná rada začala dňa 4. januára zaoberať.

Kuba prechádzala behom posledných dvoch rokov — od doby čo sa Fidel Castro zmocnil vlády — stálymi krízami, ktoré sa zhoršujú. Prejavuje sa to v neutešenej hospodárskej situácii, stupňovaním Castrovej diktatúry a infiltrovaním komunizmu. Na odvrátenie pozornosti kubánského ľudu od tohoto neutešeného vývoja sú plánovite vyvolávané incidenty proti Spojeným štátom. Najprv to boly konfiškácie amerického majetku, väznenie a dokonca popravy amerických občanov a stále útoky a provokácie proti americkej vláde a jej diplomatickému zastúpeniu v Havane. V dôsledku toho sa americká vláda konečne rozhodla prerušiť s Kubou diplomatické styky dňa 3. januára 1961.

Kuba v spolupráci so Sovietmi pripravovala a prevádzala tento vývoj, najma od jari minulého roku. Za celé mesiace znepokojovala Spojené národy rôznymi obvineniami Spojených štátov a žiadostiami o zásah proti nim. Najnovšie sa tak stalo dňa 31. decembra 1960, v posledný deň pred sedovania nechvalne známeho sovietského Zorina v Bezpečnostnej rade, vyvolaním strašiaka, že Spojené státy plánujú v niekoľkých hodinách ozbrojený útok proti Kube. Nový predseda Rady, zástupca egyptského Nassera, toto obvinenie vzal za svoje a Bezpečnostnú radu svolal na 4. januára. Jednanie trvalo dva dny, skončilo negatívne, ale dalo príležitosť Castrovmu zástupcovi a sovietskemu Zorinovi vyliať všetku žlč nenávisti proti Spojeným štátom.

Je jasné, že sa kubánský ľud má dnes hmotne horšie ako tomu bolo za diktátora Batistu a že stratil i tie ľudské duchovné slobody, ktoré ani Batista nevedel potlačiť; tiež, že sa postupne proti Castrovi obracia celý kontinent Sev. i Juž. Ameriky a že mu ostáva iba nové sovietské a komunistické spojenectvo, v ktorom veľmi nepeknú úlohu hrajú komunisti z Československa.

Sovety s Castrom formálne v Bezpečnostnej rade ničoho nedocielili, na opak utrželi si určitú porážku, ale by bolo pochybou sa domnievať, že ich propagačné útoky proti Spojeným štátom ostanú vo svete bez následkov. Celé dva roky sme upozorňovali medzinárodných činiteľov — najma tiež amerických — že Fidel Castro je sovietským nástrojom komunistického výboja na americkom kontinente, ale s úsmevom a akýmsi poľutovaním boly tieto názory odmietané s tým, že v amerických zemiach sa nemôže stať to čo sa odohralo v strednej a východnej Europe. Dokiaľ však západným demokraciám a slobodnému svetu nebude jasné, že proti výbojnému komunizmu nesmú bojovať len odrážaním útokov a ústupky, budeme prehrávať. Práve skončivšie jednanie v Bezpečnostnej radě malo na príklad byť uzavrete navrhnutím a schválením rezolúcie, ktorá by bola odsúdila Castrove a Žorinove nezodpovedné útoky. Malo byť jasne povedané i Nasserovmu predsedovi Bezpečnostnej rady, že za celú propagačnú komédiu sovietozrodpovedá, pretože pripustil, aby význam Rady dalej klesol.

Z celej debaty a útokov proti Spojeným štátom vysvitá aj to, že nejma Sovietom záleží na tom, aby vyprovokovaný bol americký zásah proti Kube. Ďalej bolo pozoruhodné, že všetky útoky boly sústredené osobne proti prezidentovi Eisenhowerovi v snahe vyvolať rozpory medzi odchádzajúcemi republikánmi a nastupujúcimi demokratmi v nazieraní na zahraničné-politické problémy a v nádeji, že nová americká administrativa bude ústupnejšia a povolnejšia voči sovietským a komunistickým požiadavkám ako je tomu teraz. Dúfajme, že Castro i Chruščev budú sklamaní.

MARIA A OTTO

Representovati slušne naši etnickou skupinu to jest naše povinnosť. Vzorem nám mohou býti Maria a Otto.

Z pěti dětí rodiny krajana továrníka Jelínka z Bronte všichni jsou sportovci. Franta stále hraje s úspěchem kopanou za místní klub a vyniká též v table tennisu, také další dva bratři pěstují sport alespoň rekreačně, ale největších úspěchů na sportovním poli dosáhli zbývající dva sourozenci 18ti letá Maria a 20ti letý Otto a to — v krasobruslaření. Dosáhli v mladém věku úspěchů, jež je řadí mezi nejlepší krasobruslařské páry na světě . . .

S bruslením začli již v Praze, když jim bylo 8 let, ale jejich závodní kariéra začla až v Kanadě, když rodina Jelínkova odešla do exilu. Bylo to v roce 1955, když si jejich talentu všiml v Oakville jejich učitel Mr. Hyland. Za jeho vedení ve stejném roce se dostavil první úspěch — sourozenci Jelínkovi vyhráli juniorská mistrovství Kanady a rok po té se umístili na druhém místě v seniorech. Tuto posici druhého nejlepšího krasobruslařského páru za dvojicí Barbora Wagnerová-Robert Paul si udrželi až dodnes. Jejich úspěchy se ovšem neomezují na Kanadu. Na zimních loňských olympijských hrách ve Squaw Valley docílili naši krajané z Brunte v barvách "Československé listu" čestného 4. místa v nejsilnější mezinárodní konkurenci. Byl to jediný ze všech startujících párů, který jel svou sjízdu za zvuků české hudby z Dvořáka a Smetany (Sárka, Slovanské tance č. 2 a 12 a Komedian 11). Hudbu komponoval Rafael Kubelík. Ještě větším úspěchem se mohou vyhlásit na posledních krasobruslařských mistrovstvích světa, pořádaných ve Vancouvetu, kde skončili na druhém místě.

Otto a Maria ukazovali též velký talent v jiných sportech, zejména v lehké atletice. Maria vynikla zejména ve skoku dalekém a Otto hážel 440 g za 52 m., což je čas, s kterým se i dnes vybrávají dorostenecká mistrovství ČSR v atletice. Rekreačně Otto též pěstuje hokej, košíkovou a odbíjenou, ale dnes 1500 to již sporty doplňkové, neboť specialitou Jelínkových se stalo krasobruslení. Trénují každý den a stále pod vedením svého objevitele — p. Hylanda. Dostali též několik nabídek k přestupu mezi profesionály za velmi lákavých finančních podmínek, ale odmítli. Otto je representantem firmy Jelínek's Sports Ltd. a není bez zajímavosti, že můžeme nabídnout zákazníkům kterýkoliv druh sportovních potřeb — vyjma bruslí. Tím by utrpěl jejich amatérský status.

V únoru se konají v Praze krasobruslařská mistrovství světa. Z hlediska sportovního jsou naši krajané z Kanady jedním z několika párů, kteří soutěží o mistrovský titul, když Paul a Wagnerová-Paul se mezitím stali profesionály. Ovšem celá věc má jeden problém. Jelínkovi jsou dětmi exulantské rodiny, čili jsou stále považováni — jako my všichni uprchlíci — za státní občany komunistického ČSR. Mezinárodní krasobruslařské ústředí proto požádalo pořadatele v Praze o zproštění jejich čs. občanství a o záruku svobodného vjezdu a výjezdu. Záruku již Jelínkovi dostali, ale věc čs. občanství není ještě vyřešena. V případě, že komunisté nechtějí Jelínkovi čs. občanství, mezinárodní ústředí je rozhodnuto okamžitě přeložit tato mistrovství do Vídně neb do Švýcar. Jsme zvědavi, jak se v této situaci komunisté zachovají. Není pro ně příjemná, neboť při event. startu Jelínkových v Praze každý dvůr bude vědět, že na ledě bruslí děti exulantských rodičů. Komunisté jednou tvrdí, že sport musí být veden z hlediska politického, jindy zase, když se jim to "hodí do krámu", že sport do politiky nepatří. Bylo by to však jistě něco senzačního, kdyby na Zimním stadionu za zvuků Smetanovy a Dvořákovy hudby s pozadím Hradčan se vítali mistry světa, Maria a Otto Jelínkové, representanti Kanady, čs. původu, kteří se však narodili v Praze . . .

L. P.

1961 PŘÍMO NEBO NA RUBY

H. J. Slipka

Letošní rok již ve své číslovce nese určitou mimoriadnosť, neboť dívámeli se na ni přímo nebo nahama vzhůru, vždy se jeví jako 1961. Snad v této mimoriadnosti je i kousek symboliky. Starý rok totiž zanechal po sobě v mezinárodní politice tolik nevyřešených bolestí, že není třeba být obdařen jasnovidností slepého mládence, aby se dalo předvídat, že bolesti se protáhnou dále, možná, že se zmohou a mnohé přestín. A tyto bolesti, jimž tolik slují anglické pojmenování "trouble", zůstanou bolestmi, ať se na ně zahledíte přímo nebo na ruby. Také pozadí těchto "troublů" ať je vidíte z kterékoli strany, zůstává totéž: nenasytnost a zlovolnost imperialistické diktatury rudého nátěru. Tím je téměř celého mezinárodního boje studené války.

A tou mne nejde se na Kubu, je ziemě v severní i rovníkové Africe, rozrůstá se na asijském kontinentě a přes Čínu vyráží výbonky opět až ke břehům obou Amerik. Nanejvýš ani Evropa, stará tajnůstka není z jeho dosahu vyňata. Naopak berlinský problém a Východní Německo jsou stálou živnou půdou možných nesnází na pokračování.

V demokratickém světě hlavní toto snažívého eliminatora nesnází s rudou agresí hrají Spojené Státy. Je to pitě při vší úctě k ostatním demokratickým mocnostem a úsilí Spojených národů. Nové zvolený president USA, Mr. J. Kennedy, a noví představitelé jeho administrativy, kteří jak se zdá jsou skutečně velmi silní jednotí, přinesou do nového roku s čerstvým názorem na situace. Uvidíme, až se rok s rokem setkne, jak daleko jsou jejich nové mentalitami na straně nemocí světového dění.

Proti nim a proti celému demokratickému světu sedí v Kremlu hlavní, zkušený troubl-maker a usnuje další šarády na oklamání soupeře a k větší cti a chvále rudého imperialismu. — Jeho osvědčeným a devisou je strašit válkou, vydírat přednostmi mimoriadnosti a hrát falešnou kartu s nejmenším rizikem otevřeného konfliktu. V minulém roce nebyly vždy zavčas jeho triky prohlédnuty a demokratický svět leckdy měl hodně co dělat, aby triky byly prohlédnuty a demokratický svět leckdy měl hodně co dělat, aby alespoň remisoval v partii, jež mu byla vnucena. A starý liška v Moskvě se jen nestydatě usmívá, neboť ví, že i nerozhodný výsledek je spíše jeho úspěchem, neboť se tím při nejmenším zachovává "status quo", jež rozhodně není v plánu snažení demokratických sil.

A v povodí zlověstné žluté řeky sedí "třetí síla". Rudá Čína, jež je schopna zaujímat pozici útočného troublemakera na obě strany světové politiky. Malou ukázkou této schopnosti je její zásah do záležitosti Castrovy Kuby, kde bezúročnou mnohamilionovou industriální půjčkou možné konkuruje moskevskému soudruhovi a současně rozmnožuje starosti Spojených států. Vládní komise nové Číny totiž rozhodně nepřijela na Kubu jen pro její přírodní krásy nebo pro Castrovy kudrnaté vousy.

Prostě nový rok 1961 zaznamenává nové partie troublů mezinárodní politiky starými prostředky, anebo chcete-li se na to dívat nahama vzhůru jsou to staré partije nových troublů s novými prostředky. Nakonec vyjde si to na jedno jako ta číslovka 1961.

Dr. Pavel Fábry - In memoriam

Dr. Matej Josko, Washington, D.C.

Novoročná pošta priniesla zo švajčiarskej Ženevy do Spojených štátov smutnú zvesť, že na tamojšom cimiteri Petit-Saconnex počas vianočných sviatkov k večernému spánku uložili telesné pozostatky dr. Pavla Fábryho, československého politického exulanta a známej to postavy československého verejného, politického, cirkevného, hospodárskeho a i sportového života. Dr. Pavel Fábry zomrel pár dní pred tým na záchvat srdečnej mrtvice, počas návštevy Berlína v Nemecku. Nečakaná úmrtná smrť mu nedovolila, aby sa živý vrátil do svojho rodinného kruhu v Ženeve a dňa 14. januára t. r. oslavil v ňom 70. výročie svojich narodenín.

Osobnosť dr. Pavla Fábryho a jeho život, naplnený do posledného dychu neobyčajne bohatou a pestrou činnosťou v tomto druhu, je hodno sa je pri nem zastaviť a ho zvážiť zovrubnejšie.

V nebohom stráca československá spoločnosť v slobodnom svete mieleho uľachtilého človeka, neochvejného slovenského národovca a československého vlastenca, ale i spoluutvórca československých štátnych poňatkov a ich demokratických stredov. Náležal tomu dr. Fábry k slovenskej generácii, ktorej pri zrode československej slobody osud dopriel byť už tak pripravenou, že sa plne a úspešne mohla zapojiť do budovania základov Československej republiky a tieto po jej vzniku vlastnou iniciatívou, duchovným prínosom a pracovou zpevňovať tak, aby s T. G. Masarykovom Československu mohla potom právom hovoriť a hlásať, že bolo po dvacať rokov ostrovom demokracie v strednej Europe. Patril k slovenskej generácii, ktorej so mohlo všetko vytyčiť, ne nemohlo sa jej ani vtedy ani teraz po odstupe času upriet jej nekompromisné slovenské národné a československé štátne presvedčenie. A to i za cenu najvyšších osobných obetí, ktoré tak dr. Fábry ako i ini jeho rovesníci znášali hlavne neskôr v časoch úzkosti a beznádeje spolu s generáciami novými, ktorým šlo a ide aj teraz o zachovanie, udržanie a obnovu dedičstva, najpríhačnejšie charakterizovaného náplňou pojmu masarykovskej demokracie. Spomínamy vznešených a prenasledovaných za takzvaného Slovenského štátu, po komunistickom puči v Československu, nehovoriac už ani o čiernej existencii skutočného československého politického exilu v dobrodnom svete, čo toho výrečným dokazom.

Dr. Pavel Fábry sa narodil v Turčianskom Svätom Martine z národne uvedomelej a evanjelickej rodiny Jozefa Fábryho. Stredné školy a Vyššiu obchodnú školu ukončil v rodnom meste, doplňujúce skúšky gymnázia v Banskej Štiavnici. Po štúdiu práva v Bratislave a v Berlíne, bol na doktora práv promovaný v Prešti. Bol za čas koncipientom v advokátskych kanceláriách Pavla Mudroňa, Andreja Halašu a dr. Jána Vanovíča v Turč. Sv. Martine a dr. Jána Rumanna v Liptovskom Sv. Mikuláši.

Verejná jeho činnosť začala tým, že už ako mladý študent bol pre slovensko-národnú aktívnu účasť pri banjerovských voľbách v Ružomberku a stodolovských v Mikuláši maďarskými úradmi zatknutý a z Obchodnej školy

Pokračování na str. 2

KAMPELICKA (Czechoslovak Credit Union) koná svoji výroční schůzi v neděli 29. ledna, 1961 odpoledne ve 3 hodiny v hale sv. Václava, 1094 Bloor Street West. Na pořadu zprávy a volby. Po pořadu zábavný program.

DR. PAVEL FÁBRY

IN MEMORIAM . . .

Dokončení se str. 1

v Martinu relegovaný. Neskôr 7. augusta 1914 bol vojenskými úradmi v Bratislave zatknutý preto, že vydal výzvu na založenie slovenského gymnázia na Morave. Sdielel vzduch vazelské cely spolu s básnikom a spisovateľom Jankom Jesenským. Po vsetýždňovom väznení bol prepustený a ako príslušník deloštelectkého pluku cisara Františka Józefa s vojenskou sudcovskou skúškou bol kontinuovaný v chorvatskom Záhrebe, kde pomocou dr. Emanuela Maríka, vtedy majora na brigádnom súde a neskôr županského poradcu v Bratislave, dostal sa k súdu za písára a neskôr za auditora. Pri výkone tejto funkcie sa popri národnom povedomí prejavil osvetok aj v tom hlboko zakorenený altruizmus, ktorý ho sprevádzal potom celým životom. Do konca I. svetovej vojny vykonával úspešnú činnosť v prospech slovanských obetí rakúsko-uhorskej perzekúcie, tak ako neskôr v prospech obetí fašistickej a komunistickej perzekúcie, a to tým, skôr, že nadením osudu pri všetkých týchto perzekúciách patril do prvej vázky ich obetí.

Koniec prvej svetovej vojny ho však postavil do funkcie poverenca Slovenskej národnej rady, aby s Kolzolyho vládou v Petit vyjednával o veciach vojenských opatrení. V začiatku decembra 1918 sa stal zástupcom vládneho referenta pre vnútorné záležitosti Srebárovej vlády v Žilline, kde mu bolo svorené založenie administratívneho referátu. Avšak už 21. decembra bol menovaný za župana a vládneho komisara Šarišskej župy. (Energický výkon funkcie vládneho komisára Vojenského velitelstva na východnom Slovensku počas bolševického vpádu maďarských hord Bélu Kúna na Slovensko začiatkom roku 1919 mu trvalo zaistil čestné miesto na čiernej listine boľševikov strednej Europy a ich moskovských majstrov.) V úni toho istého roku bol menovaný za župana a vládneho komisara Abaujtornianskej župy a mesta Košice. Po vytvorení veľzupy sa zriekol županského úradu a otvoril si advokátsku kancelárku v Bratislave, kde prevádzal advokátsku prax (po súťažnom akreditovanou advokatúrou pri Medzinárodnom miešanom rozhodcom súde v Paríži a v Hágu) až do marcových udalostí roku 1939.

Posledne uvedená advokátska činnosť umožnila dr. Fábrymu, že sa mohol venovať verejnej činnosti hospodárskej a cirkevnej. V dôsledku toho bol predsedom a podpredsedom mnohých pod nohospodárských slovenských a celoštátnych čsl. organizácií, najma v sektore pivovarníckom, sladovníckom a hubovarníckom. Bol tiež spoluzakladateľom, poriadne spoluúčinkoval ich výstavby a rozšírenia, pri viacerých priemyselných podnikoch na Slovensku, medzi nimi Magnezitový priemysel v Jelšave a Batov Svit v Batizovciach a pod. Na poli cirkevnom sa jeho činnosť rozvíjala vo výkone funkcií, ktoré zastával ako: inspektor Ev. a v. cirkevného zboru evanjelicko-augsburského, člen synody Evanjelickej cirkvi na Slovensku a jej niekoľkých výborov, predseda Hospodárskeho a finančného výboru Ev. a v. cirkvi na Slovensku a hlavne delegát generálneho Shromaždenia svetovej rady cirkví v Ženeve. Dr. Fábry však nezanedbával ani verejnú spoločenskú činnosť. Ako dlhoročný predseda Slovenského Autoklubu, Slovenského Aeroklubu a Leteckého ochranného spolku, vyoral hlbokú brázdu na poli týchto spolkov, nezabudnúc pritom ani na dobročinné organizácie a spolky, ktoré ho poctily funkciami čestného predsedu.

Len takto letmý výpočet zastávaných funkcií mohol by v čitateľovi tejto posmrtnej spomienky na Pana Fábrycho vyvolať otázku, či azda ich svedomité vykonávanie nešlo na úkor iných oznobno ľudskej bytosti závažnejších a bližších veci, v prvom rade tedy rodiny. Na odstranenie akýchkoľvek pochýb v tomto smere, žiaľbohu v častých prípadoch politického a verejného účinkovania na mieste, stačí uviesť konštatovanie tak dôverne o ňom známe, že dr. Fábry popri vážnej svedomite vykonávanej verejnej činnosti bol než prototypom vzorného manžela a starostlivého otca, ktorý svoje kresťanské zásady o rodine vedel do litery vtelovať v skutky. Nábly jeho skon vice versa je kruton a nenahraditeľnou stratou pre jeho úžitu rodinu pozostávajúcu z manželky Olgy rod. Pálkovej v Ženeve a dcéry, syna Vladimíra a dcéry Olgy, obaja dnes zamestnaných v službách sekretariátu Spoločnosti národov v New Yorku. Touto stratou dostojnila svojho maxima miera v kalichu utrpenia, ktorým táto rodina ako celok tak spolu jestne spiatý musela od roku 1939 prechádzať. I to len letmý výpočet:

Hneď po vzniku takzvaného Slovenského štátu bol dr. Fábry na rozkaz Tuku a Macha zatknutý príslušníkmi Hlinkovej gardy a uvozený v Dunajských kasárňach v Bratislave, kde predtým prešiel bitím v ich koksových pivniciach. Po krátkom väznení tam, bol s inými spolovaznami ako senátorom Zimákom, poslancom Urminym, Pociskom, Paulinym, Ďuračkom a ďalšími internovaný do väzenia v Ilave, po štyroch týždňoch sice prepustený, ale kontinuovaný na viacerých miestach na Slovensku. Neskôr zase vyprovedený z Bratislavy, rodinná vila a s celým inventárom zapečatená, a so synom opäť kontinuovaný na viacerých miestach. Keď počas Slovenského národného povstania vymenil ministra národnej obrany Čatloše Štefan Haščák, ten ho dal zatknúť a uväznil do bratislavského vojenského väzenia, kde ho ponechali v cele aj počas bombardovania Bratislavy. Oriešu smrti z rúk Gestapa v Ružomberku sa vyhnul len tak, že ho priebeh fronty za včasu stihol v Liptovskom Svatom Mikuláši a Gestapo už za ním tam nemohlo. Po puči vo februári 1948 komunisti sa mu ako členovi Demokratickej strany (pred r. 1939 bol členom a činiteľom Republikánskej strany) a zásadnému odporcovi komunizmu odplatili tým, že ho pozbavili všetkých funkcií verejných i súkromných; vyškrtli so zoznamu advokátov, pozbavili majetku a zatkli. Po prevezení do nemocnice na liečbu následkov tiznemia, napriek špeciálnej stráži, sa mu podarilo 23. januára 1949 v noci utiecť a dostať sa do Rakúska a odísť do Švajčiarska.

Dynamický a vynaliezavý dr. Fábry ani tu nezahŕňal. Lenže si ako tak dal do poriadku silne poškramotené zdravie, hneď sa dal plne do služieb spravodlivého boja proti komunizmu. Nadviazal staré kontakty s delegátmi Svetovej rady cirkví, burcoval a upozorovval na nebezpečie komunizmu pre kresťanstvo a ľudstvo. Nezabudol pritom ani na svoju starú lásku — na pomoc bližním, trpiacim. Ako člen Pomocného komitétu pre čsl. politických uprchlíkov v Curychu vyvíjal tak sociálno-pomocnú ako i intervenčnú činnosť v záujme jednotlivcov ako i komitétov s rovnakým poslaním v iných zemiach, najma pokiaľ šlo o zákroky pri IRO v Ženeve. Za čas bol i podpredsedom, potrvajúc predsedom, Čsl. pomocného výboru pre Rakúsko v Innsbrucku, kde si poctivé snažil zmierniť nie závidznahodný osud vtedy ešte stále prechádzajúcich nových uprchlíkov z Československa. Ako člen plénu Rady slobod Československa dal v tomto smere celý rad podnetov.

Sám nemienil zostať natrvalo vo Švajčarsku. Okrem túžby navštíviť sa do od komunizmu oslobodenej vlasti, túžil zakotviť v Spojených štátoch a preto sa hneď po príchode registroval pre emigráciu do USA, kde už dávnejšie bol jeho syn ako radca právneho oddelenia sekretariátu Spojených národov. Zakotviť opäť pod vlastnou strechou a s celou rodinou pod ňou. Odkladal však odchod, lebo ho ustavične videl, že má v Europe ešte mnoho plánov a práce neuskutočnených. Neúprosná smrť mu nedopriala dokončiť rozhodné predsavzatia. Na rozdiel od fašistických a komunistických jeho mučiteľov bola však k nemu milostivejšia, ušetrila mu nábly a bezbolestný odchod z radov živých. Okrem rodiny postihnutej nemalo hraditeľnou stratou trúchla nad jeho odchodom početní jeho spolutrpitelia a priatelia, ktorí ho poznali akým v jadre a v skutočnosti bol: ušľachtilé a dobrý človek, neochvejný slovenský národovec a československý vlastenec na ktorého právom platí slová 2 Tim. 4:7: "Dobrý boj som bojoval . . ." Nech mu je zem jeho večného odpočinku ľahká!

Svědomí vyburcovano

Valerie Hilá

Někdy se nám zdá, že opona železná jest oponou zapomnění, že vše, co se tam za ní děje, již nepatří do sféry našeho života, že - když je to dění potomné, pro nás je to naprostá mimoslost. Zdá se to hlavně nám, kteří víme, že doklad nynější režim potrvá, není návratu. A ty dopisy, které jsou jednou spotkou již po řadu dlouhých, neúprosných let, nu ty nám již nepřipadají skutečné. Cítíme, že za všelomé stručitivými, suchými zprávami z denního života se skrývá to nevyslovené nám již neznámé. Kdyby mohly mluviti bílé mezery mezi řádky, pověděly by toho mnohem více.

Takto se pouze dovídáme, že lidé tam vedou pravidelný, neutěšený, většinou hodně namahavý život, že tam mají snad více příležitosti ke kulturnímu životu než my zde, ale že jim schází to hlavní, čeho zde máme nadbytek — svobody. Ti z nás, kteří zažili nesvobodu na vlastním těle, mají hlubší porozumění než mohou mít ti, kteří ochutnali hrůzu nemohoucnosti jen krátce.

A právě ti z nás, kterým již jednou byl odpírán chléb nejdražší, chléb svobody, naslouchají nedůvěřivě zprávám o dobré situaci tam doma, o lidech, kteří jsou tam prý úplně zajištěni, kteří mají vše, co k dobrému životu je zapotřebí. Snad jsme proto nedůvěřivi, že si jednoduše nedovedeme představit ve dlouhou, nekonečnou řadu šedivých let, padajících umrtvující bezútěšností na jedince, hledající rozptýlení a zapomnění i v čistě materiálních věcech. Zapomínáme, že jest snad možno — jak to prožili někteří z nás — udržovat plamínek naděje tři, čtyři, snad i šest, sedm let, ale že není možno se na chabém, uhasínajícím ohýnku hříti po desetiletí.

Když slýcháme ty uklidňující zprávy, hlavně od návštěvníků, kteří nepřežili ani tu éru válečnou v zemi, ovládané zvůlí diktátora, takže prostě nemohou chápati to osamocenost a nemohoucnost lidí, oddělených násilně od soudružstvi svobodného světa, snad někdy sami zaváháme a chvilku zapochybujeme o svém vlastním úsudku, snad si dokonce zavyčítáme určitý stupeň nepotřeuzumění pro situaci, v jaké jsme se nikdy neocitli po tak nekonečně dlouhou dobu, snad zakolísáme ve svém nejhlubším přesvědčení . . . Až nás znovu vyburcuje krutý záznam holé pravdy. Pravdy, jako jest tato hrozná pravda, jež pronikla z toho hrůzného zapomenutého světa k sluchu svědomí těch, kteří jsou ochotni naslouchati.

Podle posledních zpráv z Československa bylo po amnestii pro politické vězně, oznámené před několika měsíci, propuštěno mezi jinými 50 židů, většinou sionistů, mezi nimi některých vynikajících předáků, dále 30 židů, po většině členů komunistické strany, z nichž někteří zastávali důležitá vládní místa. První skupina vězňů se skládala z jedinců, kteří byli odsouzeni před procesem Slánského, v r. 1950, na dobu 10 až 23 roků vězení. Druhá skupina byla souzena v souvislosti s procesem Slánského. Propuštění sionisté si zažádali o pasy do Izraele. Bývalí komunisté, kteří pohlavárů samozřejmě své úřady nazpět neobdrželi a museji se spokojiti prací v dolech nebo na stavbách. Minulý červenec bylo oznámeno propuštění jiných čtyř sionistů.

Podrobnější zprávu o pozadí komunistické spravedlnosti podává Čechoslovák, který se právě vrátil do Anglie po 12 letech vězení v 22 různých koncentračních táborech a věznicích a po 17 soudních řízeních a rozsudcích. K vůli jednoduchosti ho budeme nazývati Bedřich.

Jakého zločinu se dopustil Bedřich? Téhož zločinu, pro který doplatilo životem 6 milionů nevinných obětí nacismu a pro který další tisíce přeživších nosí v srdci neutuchající žal po svých mrtvých. Bedřich jest židovského původu. A do doušku většina neinformovaných a pohodlných nezúčastněných žije v té staré mylné představě, že komunismus nerozeznává třídní, rasové nebo náboženské rozdíly. Jak mylný jest tento názor se přesvědčili židé, kteří prožili několik let komunistického režimu. Tím však málokdo uvěřil, když o svých zkušenostech vyprávěli známým v exilu, neboť všeobecné pohádka o komunistické "spravedlnosti" příliš zakotvila v myslích usměrněných v době přátelství mezi západem a východem. Zprávy o náboženské diskriminaci se nebraly příliš vážně, spíše byly připisovány zaujatosti proti nepřátelskému režimu.

Teprve poslední léta se množí zprávy o antisemitismu hlavně v Rusku; tato autentická zpráva z jednoho ze zdánlivě nejspokojenějších satelitů snad otevře oči, které se dopusud pohodlně uzavíraly před nepohodlnou pravdou, a osvětlí poměry, které patrně vládnou s malými rozdíly ve všech obsazených zemích.

Pokračování příště.

Na schůzi Dámského odboru torontské olbočky ČSNS, která se konala dne 19. ledna v Hlubové Masarykově domu, promluvil redaktor Radia Svobodná Evropa pan J. Pejskar z Mnichova.

CIRKUS HUMBERTO

PŘIJEDE DO HAMILTONU

Pestrý a lákavý je svět cirkusových manéží a maringotek, a není snad ani jednoho z nás, který by neshlédl tuto krásu pod vysokým pestrobarevným stanem.

A každý máme znalosti i porozumění pro toto dílo velké řásky, pro cirkusový národ a jeho svérázný život.

Manéže, sapito a maringotky, to nejsou jen světla lamp, potlesk publika a strhující výkony oslňujících čísel, to je velká složitá dílna, v níž každý z těch, kdo tak i onak, přispívají ke zdaru představení, cítí se býti právoplatným členem této velké rodiny, pracujícím vytrvale, soustavně a s tuhou kázní, podluje povědomí, které je všechny spojuje v jediný kolektiv, vždy připravený navzájem si pomáhat a poradit.

Taková je prostá a neromantická pravda o cirkusovém životě. To je tub i lic cirkusu. Odbočka ČSNS v Hamiltoně, se rozhodla uspořádat v sobotu 11. února 1961 "Maškarní ples", pod názvem "Cirkus Humberto".

Jistě vás vždy cirkus zajímal, a v duchu jste si přáli, projíždět se na krásných ušlechtilých koníčcích, anebo vysoko, ve šírci stanu, provádět krkolomné evky na vysoké hrazdě, anebo jako statní krotitel divoké zvěře, stát v ohromné železné kleci, uprostřed hlavolých lvů anebo tygrů a praskáním biče je roztesňovat, do různých seskupení, za napjatého dledování celého publika. Ano, tak jsme si to mysleli, ovšem že skutečnost byla jiná . .

A abychom si toto všechno znovu v našich myslích vybavili a snad také trochu realizovali, usnadnili jsme vám tak trochu přístup do této krásné manéže, kde sice nebudou doopravdovští lvi a tygři, ale zato tam budou španělské tanečnice z domu tureckého Sultána, a osmahlí a divoci jezdci ze stepí Kavkazských a mnoho jiných krásných piekvapení, která jistě rádi uvidíte a také se s nima pohavíte a zatancujete.

Chceme, aby jste se stali na několik málo hodin, příslušníky toho velkého a světového cirkusu "Humberto".

Masky si zajisté upravíte podle svého vlastního vkusu a záliby, a když by to snad nebylo možným rách vás uvidíme i s "cívylu".

Proto nezapomeňte, a na sledanou v sobotu 11. února 1961 v Hamiltoně.

MILADA ČECHOVÁ.

PRVOTŘÍDNÍ

UZENINY A MASA

nakupujte u krajanské firmy

BLOORDALE MEAT MARKET

1561 Bloor W. - Tel. LE 5-0344

MAJITEL ARNOST FANTL

Nakupujte u našich inserentů!

OSMÝ ROČNÍK SKLIZNĚ UKONČEN

Nezávislá kulturní revue Sklizeň, vydávaná Ant. Vlachem v Hamburku ukončila osmý ročník pro rok 1960 dvojčíslem pro listopad-prosinec minulého roku.

Číslo, které přináší obsah osmého ročníku, je jako obvykle uvedeno původní poetickou tvorbou z pera Matouše Lampy, Inky Smutné a Karla Hrubého. Krásná prosa zastoupena vzpomínkovou črtou o životě v Irsku od Jany Frankové, menší povídkou od Bohumila Berky a úryvkem z novely od pravičelného přispivatele Sklizně Viléma Gran Embustera. V Úvahách Sklizně otištěn je písemný rozhovor redakce s překladatelem Pasternakových básní Jiřím Kovtunem, který je spolupracovníkem čtvrtletníku Svědectví, dále pak pokračování úvahy od K. Zámeckého pod názvem "Přirozené poznání a zjevení Boží". V překladech z cizí poezie uvedeny ukázky básní mladého německého básníka Paula Celana, který dnes žije v Paříži.

Kulturní poznámky se zmiňují o několika zajímavých knihách: Dr. K. Strauss upozorňuje na vynikající novinku anglické literatury, vydanou spisovatelem Fitzgibbonem pod názvem "Když se přestane s polibky." Dr. J. Kratochvil píše o knize Dr. Františka Poláka "Jak žili a umírali sovětští otroci" Krátká noticka pochvalné komentuje vydání české kuchařské knihy v německé řeči. Četné kulturní zprávy z Československa i ciziny končí obsáhlé číslo o 24 stránkách. Zajímavá je zmínka o plzeňské premiéře opery "Dobrý voják Švejk", která byla napsána americkým skladatelem českého původu Robertem Kurkou. — Vydavatel Antonín Vlach hovoří v závěru čísla o bilanci své práce na konci osmého ročníku vydávání Sklizně. JD.

DĚTSKÝ KOUTEK

O ČECHOVI

Před dávnými a dávnými časy pokrývaly zemi českou po horách a po rovinách temné lesy. Mezi nimi se zelenaly bujné palouky s hustou, vysokou travou, táhly se močály a bažiny.

Všude bylo hojnost divoké zvěře. Medvěd probíhal lesy a hledal v dutých stromech medové plásty včel. Divoký kanec rozrýval kyprou půdu lesní a válel se bažinách. Houštím plížila se liška; rys a divoká kočka číhala ve větvích stromů. Velkáň zubr razil si stromovím cestu k vodě a děsil svým řevem jeleny, laně i srny. Vlci lovili po lesích i po palouckách. Nad lesy vylétovali vysoko orli, ve skalách i po stromech hnízdili jestřábi, sokoli, sovy a jiní draví ptáci.

Řeky, potoky a jezera hemžily se rybami. Nad močály rozléhal se křik vodních ptáků. Vydry lovily ve vodách a bobři stavěli v nich své pevné boudy.

Do této plodné země přišli naši předkové. Šli z daleka, ze země chorvatské, aby si vyhledali nová sídla. Šli dlouho, z pralesa do pralesa, překročili tři velké řeky, až došli k hoře Ripu. Časně ráno vystoupil vůdce lidu na vrchol hory a rozhlížel se po okolí. Krajina se mu zalíbila a pravil ostatním: "To je ta země, kterou jsem vám sliboval. Zvěře a ptactva je plna, oplývá mlékem a medem, vody má hojně a rybně. Naše bude ta krásná země!"

I poklekl na kolena a líbal zemi. Potom vstal, vztáhl obě ruce k obloze a volal s hory do nové vlasti:

"Vítej, země nám sourozená! Zachovej nás zdravý a silný! Rozmnožuj naše rody od pokolení do pokolení!"

Radostně postavili potom na zem podoby dědů, které s sebou přinesli z bývalého domova, zapálili před nimi veliký oheň a děkovali dědům, že je dovedli do nové vlasti.

Když sešli s hory, nastala všem těžká práce. Káceli lesy, pálili poražené kmeny, dobývali pařezů, mýtny ryli a kopali, až z nich zdělali pole. Při nich budovali nízké chatrče, a tak celý kraj osadili. A že vůdce lidu jmenoval se Čech, všichni si říkali Čechové a kraj svůj nazývali Čechy.

Josef Tůma.

KULTURNÍ ZÁBERY

KRAJEM ŽELEZNÝCH HOR

Napsala Jarmila Dvořáková

Pokračování z minulého čísla

Za Jindřichových časů bylo jich tu více, ale lety zašly, vyhnily a proschly v korunách, takže se s každým novým jarem zelenalo méně větví. Potom se jednoho dne mohutný strom složil do vody, jako by se byl propadl do zíroucchnivělého kmene a rozvířil svým pádem skelně nehybnou hladinu od břehu ke břehu. Jindřich je litoval, jak padaly jeden po druhém, a často se snažil vysvětlit, proč sem asi byly naházeny. Usedaje do jejich stínu, snil o cizích zemích, o vysokých horách, kde rostou v celých lesích, a pozoroval jejich bohatý obvys, který se zrcadlil ve vodě. Měl rád něžnou zeleň, vyrážející každého jara na vrásčitých hrabeských černých větví. Dva byl spojoval v představách a raženým těchto dubů. Na podzim, kdy zahořely jejich koruny rozzhavenou mědí, šuměl vítr v uschlém listí, které neopadávalo, daleko teskněji než v korunách jiných stromů, které se mu podávaly holými větvemi.

Snad ne náhodou sem zabloudil Jindřich se Slávkou jednou na podzim, když se loučil s údolím před odjezdem z domu. Byla to smutná procházka. Jindřich už nepohlížel na kraj očima malíře, a nutil se úmyslně do smutku, který ho dusil celé léto. Už nechtěl malovat, neboť se domníval, že se mýlil sám v sobě a ve svých nadějích. Už ani nevycházel, smířil se, ale přece neodešel sestřinu lákání, aby se prošel na rozloučenou. Toulali se počátečným údolím a teď se zastavili u pokelského rybníka. Snášel se večer, kvapem se ochlazoval a studený vítr profukoval. Cítil zákeřně prázdno za zády, a mimoděk se ohlížejíce, choulili se do sebe. Přece však se nevraceli, jako by na něco čekali. Usedli na zábradlí u silnice a dívali se na rybník. Vonělo tam tlící travou a bronzově zbarvené listí se povalovalo pod duby. Ve větvích suše šumělo a od vody vycházel táhlý tón, jako by někde dole zazníval zvon. Oba se třásli vnitřním chladem a toužili po přátelském stisku ruky. - Ale jejich ruce křehly na ledovém železe zábradlí. Sem mělo se náhle a jako na pavel zazářily všechny hvězdy, jednou na nízkém nebi, po druhé v rybníce, jehož hladina se prohloubila bez hranic. Byly velké a jiskřily. — "Bude mráz," řekla Slávka tiše. Zvedli se konečně a odcházeli. Slávka se zlobila na bratra, jak může zůstat netečný k té náladě. Ale Jindřich zamyšleně mlčel a díval se do země. Zrychlili krok.

Maminka už doma šukala s lucernou kolem chlívka a tatínek buboval, že není večeře. Slávka se rozběhla do kuchyně a zapomněla na bratra; teprve když ho shánela k večeři, řekla jí maminka: "Svítí v baráku!" Opravdu z malého okna, padala na dvůr úzulná záře jeho lampy. Slávka se postavila na obrácený škopek a nahlédla lovnitř. Jindřich seděl u stolu a kreslil. Seskočila a div se na blátivém dvorku neroztančila. Když seděla potmě v kuchyni a mechala švestková povídla ve velikém hrnci přišel Jindřich za ní jako každého večera. Sedávali tak spolu a povídali si nebo Jindřich četl, co chvíli zvedaje hlavu, aby se podíval na sestřinu schnutou postavu, ozářenou dvojím světlem, slabým plamenem svíčky nebo nástěnné lampičky a zarudlými odlesky, které pronikaly z kamen. Dnes rozsvítil svíčku sám, a přistavuje ji blíže, ukázal Slávce pastrel pokelského rybníka, který právě odlítal. Potom si sedl na nízkou stoličku a rozpovídal se o tom, že bude zase malovat. Slávce se nahrnuly slzy do očí. Padaly na rozpálené líčky plotny a měnily se v obličeje páry.

A Jindřich skutečně maloval. Když se na jaře vrátil nadobro domů, kolikrát se zastavil u rybníka a vzpomínal na podzimní procházku. Říkal, že se mu tehdy objevila všechna krása milovaného kraje, až ho v srdci zabolelo, že se mu mihla před očima všechna opuštěnost života, zbaveného jediné radosti — malování. Běhal tudy Hedvinčiným údolím do Třemošnice i na Ronov. Neměl však tuto cestu rád. Upravovala se pro turisty a chodili tu letní hosté na odpolední procházky. I dnes je pečlivě značkována a přírodní skalky po stranách jsou upraveny a vyzázeny vzácnými netřesky. Velká Bartosova továrna vypadá jako připravená románová scenerie. Rozrůstá se stále a zatlačuje idylický klid z celého okolí. Ani její stíny, která svolává dělníky z okolních vesnic, se sem nehodí. Cesta na Lichnici je příkrá a v prudkém parnu časného odpoledne se to hmoždí denně letní hosté z Třemošnice. Konají povinnou procházku na hrad a odpočívají po každých deseti krocích navíkaříce na vedro a prudký svah. Vozíky lanové dráhy, která dopravuje odkudsi z druhé strany vápenec do třemošnické vápenky, zjevují se náhle v ohybu cesty mezi smrky. Kývají se vratce a kusy kamene, uvolněné z nákladu, padají na ochsannou síť.

Hrad nahoře má dvojí tvář. Od Podhradí je upraven a způsobně přístupný klenutou branou podezřelé původnosti, v jejímž chladném průchodu se platí vstupné a prodávají štítky na turistické hole. Ale z druhé strany, od lesa, který roste jako nazděný na příkrém svahu v němž se cesty kličují a kameny, vydloubnuté časem z zvětralých zdí, odpočívají v mechu, má kouzlo krvavých pověstí o bitvách, na němž se točili rytíři před zraky krutě krásky. - Lysé, nízkým pažitem porostlé temeno hrozí rozeklanou zíčeninou a stopy starého příkopu obtáčejí kruhem truchlivé tvosky. Před bouří, která vyvstala náhle po jasném a teplém poledni je nádvoří nahoře jako vymeteno. Kameny chlodnou a kolem blesek skučí vítr. Husy odtáhly níže k chalupám, kolem je pusto, jen osamělí motýli šperkují staré zdi. — Krajina dole se kaboní, pole stíbají pole, na cestách se zvedá prach, stromy se kadeří kolem vesnic, složených jako z dětské stavebnice. Jen věže a vížky zhlízka i zdaleka zachytly poslední paprsky slunce, dřív než je oslepil vzdálený deštr. Sv. Barbora leží v krajině jako půvabná skiifka, čáslavskou věž prodloužil mocný stín. Na šedlá stěna ještě se tone blíž a zakrývá zvolna rozhled. Směrem do hor je krajina jako přibouřlá tvář, zastíněná stroušym obočím. Lesy a Lesíky se převalují přes nízké vršky, sem tam blýskne oko rybníka a zelené dolíny jsou iklivé jako z dívčího památníku. Ale mrak se zakusuje již do protějšího kopce, dává se do deště a poutník, který prodlel příliš dlouho na opuštěném nádvoří, hledá útočiště v lískaveté chalupách Podhradí, jež načepýřily doškové střechy proti bouři jako polekané slípky. Líje a velké krápěje cuchají fuchsie v oknech a chýbají dlouhé stopky kvetoucího netřesku, který roste na zděných obloucích bran. Okna se zavírají, děti tiskanou nosíky zevnitř na sklo mžikajíce vyděšeně očima pit každém zablýskání. Když dopršelo, zasvítí slunce na poslední jablonové květy, které dokvétaly ve slunečních kcutech u zdí a které setřásl vítr na mokrý trávník. Uličky, obnažené až na kameny, hostí teď do tíla vykoupané husy a děti, které čvachtají bosýma nohama v blátě. — Chytají pírka, unášená vodou ve stružkách, a házejí po sobě kuličkami bláta. Hospoda na kraji vesnice s opryskanými stěnami a pustím vyšlapaným mlatem vypadá opuštěně. Když se poutník ohlédne vlíží nad špicemi smrků, jako přisedlými až k zemi, obrys Lichnice, který se černá pasti vybledlé obloze.

Strom vedle už nekvete, je již pozdě v červnu a Jindřich maloval Lichnici s tohoto místa někdy v polovině května, právě když jaro vyrysklo náhle po dlouhé zimě a rozvil se na týden na dva nejkrásnější čas. Byla dopoledne všude plno tlemených polostinů, jak překomně se rozvíjely listy a květy a slunce se snažilo proniknout na trávník, který byl u země ještě chladný. Vidyť včera bylo ještě pod mrakem a studené mžily, dnes od rána na stromy kvetly a včely bučely v olu jako posedlé. Jindřich vyšel za jejich hlasem, dal se peřím cvičím údolím a zastavil se až tady v Podhradí, kde jabloně byly v plném kvetu a jejich koruny zněly včelím nářečím jako varhany. Voněly medem, a v trávě pod nimi se otvíraly chubánky. — Jindřich se dal do práce, cítíme trochu jarem, dusil se k zaklnutí touhou ztratit na chvíli lidské vědomí a splynout s přírodou více, než byl schopen. Všechno bylo zelené a bílé pod modrou oblohou, jen pelem obalené včely, narážejíce v letu na Jindřichovo plátno, zanechávaly skvrny na čerstvé malbě.

Jindřich se cítil jako král. Volnost jím pronikala, až se mu všechno uvnitř tetelilo. Bál se to vyslovit, ale cítil, že teď dopadl tam, kam si přál, že je dosti silný, aby přijal vše co život i vlastní hledající nitro přinese. — Jak mladý a bláhový býval, když ho ostnem zabolelo každé slovo a každá nesnáz. Byl stále ve střehu a stále připraven uniknout jako plachý pták. A dnes už jen přijímal, méně citlivý, ale citově zralejší a mužný. Prohnul se v kříži, otevřel náruč a vdechl chladného vzduchu, který byl hustý vůněmi a opíval. V holém stínu jabloní hrály děti v drápky a bílí holubi se zobkovali na dřevěné kamenici. N bse pokrylo oparem, který přecházel Jindřichovi nad hlavou v drobné lasy. Od Počátek zvonilo poledne. Po hradním vršku šplhaly kozy a hojárná kozlata mečela zoufale, stojíce na rozkročených nohou na kameni, a náhoží se bála sestoupit.

Najednou uvedl Jindřich Slávku. Přicházela rychle a cosula se smíchem k němu, zaclánějíc si dlaní oči. Měla bílý šátek na pokrčá a červené šaty s puntíky. Jindřich se díval na vlnící se okraj sukně, který se vlekl trávníkem, jak k němu zamíjela přes kočku. Smála se a mávala dopisem. Jindřicha až zamrazilo, jak se lekl. Že je to dopis od Lidky — a teď jej Slávka nese sem a snad jej otevřela a četla. Zvedl náhle a řekl skoro drsně: "Tos nemusela za mnou až sem, bylo by to snad počkalo!" Nasepil se celý a stal se ostražitým, jako by býval přistižen. Vždyť náladou celého dopoledne provázela ho v podvědomí touha po Lidce jako spodní tón, vždyť s ní vlastně celou tu dobu rozmlouval déle a vroucněji než ve skutečnosti. A přece se zalekl toho dopisu. Dělalo mu starosti, že jej bude muset číst před sestrou. Odcházel s Lidčinými dopisy nejraději nahoru k lesu a usedal na kámen u cesty, nebo se ztrácel v borovém podrostu a tam je v skrytu četal. Ne z falešného stodu, nestyděl se za svou lásku, ale bál se, aby matka a sestra nepostihly stín nelibosti na jeho tváři. — Nebo, i když se tomu vzpíral, přiznával si, že není všechno takové, jak by si přál. Leckdy ho popadlo nějaké falešné slovo v dopise, dotkla se ho věta, za kterou nic necítil. Ale tolik lačnil po slovech milované ženy, že po druhé a po třetí četl již dopis s pocitem hřejivé radosti, vykládal si jinak místa, jež ho znepokojila a prodléval očima i myšlenkami déle u těch, jež se mu zalíbila. Potom již mluvil se sestrou o dopise, ba dal ji jej i číst.

Proto se i nyní chystal hloubeji mezi plůtky: ale Slávka, která nedala bílou cábku z ruky, vyprávěla piekotně, že jeho obrazy byly přijaty na jarní výstavu Mánesa. Jindřich se radostně ulekl. Rychle probělil v myšlenkách všechny své obrazy a pozoroval je s odstupem cizíma a nemodrodnýma očima. Zahlédl v náhlém návalu obav, jak se nejsou v bezpečí jeho baráky, hýčkány slavčeným obdivem. Ale pak se uklidnil, jeho obrazy nesou přece jednou do světa. Sedli si se sestrou do trávy a mluvili okouzleni nebbbb

WELCOME CFTO

CHANNEL 9 - TORONTO

Není pochyb o tom, že televise je na prvém místě pokládána za součást zábavy a pobavení nejširších vrstev obyvatelstva Kanady. Televise se proto také stala nejúčinnějším prostředkem reklamním. Televise by ale zdaleka nesplnila svůj úkol, kdyby měla zůstat jen prostředkem zábavním a reklamním.

Oproti vývoji v jiných zemích, televise v Kanadě byla až dosud v rukou vládních, a byla řízena zvláštní vládní korporací. Mimo část zábavní a reklamní byly zavedeny i části výchovné, historické, vědecké, hudební, diskuse a zpravodajství. Tyto pořady byly připravovány přímo CBC — Canadian Broadcasting Corporation.

Protože TV v Kanadě byla v rukou vládní korporace, výběr a uplatnění byly dány v prvé řadě kanadským talentům a jejich vývoji. Dík této politice kanadská produkce se dostává na vyšší úroveň a Kanaďané častěji a častěji se stávají hosty na TV programech v USA, Anglii a jiných zemích.

Vliv TV neustále roste. Kanada, země svobody, demokracie a hospodářské volnosti potřebovala i v této oblasti soutěž. Soutěž mezi korporací vládní a korporacemi soukromými.

Po pečlivém studiu situace v celé zemi bylo vládou rozhodnuto, že za určitých předpokladů bude povoleno budování soukromých televizních studií po celé Kanadě. Které jsou ty nejdůležitější předpoklady?

V prvé řadě vláda stanoví, že nejméně 45 proc. programů v prvním roce musí být původní kanadské programy, a toto procento se zvyšuje na 55 procent v dalším roce. Tímto ustanovením bude umožněno nejen sledovat kanadskou tvorbu a umění, ale zajistit také vývoj kanadských talentů v budoucnosti.

Druhým hlavním požadavkem je moderní vybavení studií a celého vysílače. Vláda zatím nedovoluje soukromým stanicím, ani CBC, vysílat pořady či filmy v barvách.

Soukromé stanice musí také dbát prospěchu veřejného blaha, kanadské země a její společnosti.

Rok 1961 byl v Torontě zahájen otevřením první soukromé televizní stanice - CFTO - Channel 9 - Toronto, vybudované nákladem téměř 6 milionů dolarů.

Po krátkém úvodu a slavnostním zahájení byla zahájena touto novou stanicí jedinečná kampaň pro duševně choré děti. Tato kampaň trvala nepřetržitě 18 hodin a za nadlidských výkonů všech zaměstnanců této stanice bylo vybráno na 200.000 dolarů na tento dobročinný účel. Dary od 25 centů do 25.000 dolarů přicházely od občanů všech ethnických skupin, firem velkých i malých, spolků a institucí.

Programu se zúčastnilo desítky kanadských umělců, politiků, vědců, sociálních pracovníků, sportovců a v prvé řadě zaměstnanců CFTO.

Jim všem patří i náš dík, za jejich velkou práci sociální.

Jak bylo působivé, když na malém kluziště u této nové stanice předvedli Maria a Otto Jelínkovi z Bronte několik prvků ze svého znamenitého umění krasobruslařského.

A jak bylo úchvatné, když Jan Rubeš zazpíval česky naši písničku "Jenom ty mně můj koníčku, jenom ty mně pěkně nes . . . "

CFTO prokázalo své uznání za přínos československé ethnické skupiny kanadskému umění a sportu.

Gratulujeme presidentu CFTO Joel ALDRED-ovi a všem jeho spolupracovníkům k otevření této televizní stanice a věříme, že úspěch zahájení bude následován dalšími a dalšími úspěchy ve všech směrech.

Redakce.

Práce sokolská jest ta, která člověka ke štěstí přivádí. Ona nejde sice za ziskem, ale přináší největší štěstí každému, kdo poctivě pracuje, neboť přináší člověku klidné a pokojné vědomí toho, že člověk vykonal alespoň část toho, co na muži se vyžaduje. A vědomí toto jedině přináší člověku životní štěstí.

Karel Vaníček.

CANADA

DŮLEŽITÉ OZNÁMENÍ

PŘIŠEL-LI JSTE NEDÁVNO DO KANADY, NEJSTE TEDY PRAVDĚPODOBNĚ OBEZNÁMEN S NĚKTERÝMI KANADSKÝMI OBCHODNÍMI OBYČEJI. PŘEDEM, NEŽ BY JSTE NAKUPOVAL DRAHÉ ZBOŽÍ NEBO SLUŽBY, DBEJTE PROTO NA TO, ABY JSTE POROZUMĚL PODMÍNKAM NÁKUPU.

NĚKTERÍ NOVOPŘISTĚHOVALCI ZAPLATILI PŘEHNANÉ POPLATKY ZA SLUŽBY,, KTERÉ VLÁDA A DOBROVOLNÉ ORGANISACE OCHOTNĚ OPATŘÍ ZADARMO.

JINÍ SOUHLASILI PLATIT ZVÝŠENÉ ÚROKOVÉ SAZBY, ANEBO PODEPSALI SMLOUVY, KTERÉ JE ZAVÁZALY PLATIT VÍCE NEŽ OČEKÁVALI.

MOUDŘE UČINÍTE, VYŠETŘÍTE-LI VŠECHNY PODMÍNKY PODROBNĚ PŘEDEM, NEŽ SMLOUVU PODEPÍŠETE. MÁTE-LI NĚJAKÉ POCHYBY, OBRAŤTE SE NA HODNOVĚRNÉ OBCHODNÍ AGENCE JAKO NA PŘÍKLAD "BETTER BUSINESS BUREAU". ONI VEDOU SEZNAM STÍŽNOSTÍ PROTI OBCHODNÍM SPOLEČNOSTEM, PODEZŘELÝM S PODÁVÁNÍ NEPRAVDIVÝCH INFORMACÍ A NEKALÝCH OBCHODNÍCH ZPŮSOBŮ. PORADA PRÁVNÍHO ZÁSTUPCE VÁS MŮŽE TÉŽ UCHRÁNITI.

DOMNÍVÁTE-LI SE, ŽE BY JSTE SE MOHL STÁTI OBĚTÍ NEKALÉ OBCHODNÍ PRAXE, DEJTE SE DO STYKU S IMMIGRAČNÍM ÚŘEDNÍKEM, NEJBLIŽŠÍM OD VAŠEHO BYDLIŠTĚ, ANEBO S PRACOVNÍKEM NÁRODNOSTNÍ SKUPINY, KE KTERÉ PATŘÍTE. ONI VÁM URČITĚ OCHOTNĚ POMOHOU.

Minister of Citizenship and Immigration.

ZA DR. J. VAŇKEM

Dokončení ze str. 3

na významných místech a měl jedinečnou příležitost zblízka sledovat mezinárodní vývoj hospodářský i politický. Za svého působení na mezinárodním foru si získal mnoho přátel a všeobecnou vážnost i uznání. Při veškeré své činnosti si vedl jako uvědomělý vlastenec československý a svému národu a jeho prospěchu sloužil věrně a vzorně. Nikde nechyběl, kdekoli mohl přiložiti ruku k úsilí o obnovu československé svobody a demokracie, jimž byl oddán celou duší. Národ v něm ztratil věrného syna, českoslovenští exulanti poctivého pracovníka a jeho přátelé nezapomenutelného druha. Všichni čsl. exulanti jistě cítí upřímnou účast s pozůstalou vzornou manželkou a ostatními členy rodiny zesnulého.

DR. FR. GIGAL, zubní lékař,
promovaný na universitách v Praze, Brně a v Torontě
66 BLOOR STREET W. - WA 4-6434
Ordinuje dle dohody.

Zachovejž ducha, který v Sokolu žije, a vbrzku bude za zvláštní čest považováno býti Sokolem.

Jindřich Fuegner.

LITERA PRINTING COMPANY
Toronto, Canada
Vážení.

Obdržela jsem zhotovenou publikaci "Umělec na útěku" s dodatkem "Co má člověk z umění", která byla vydána jako 4. svazek Edice Naše hlasy Toronto.

Vysoce mne potěšila pěkná úprava knížky a pozornost, kterou jste jí věnovali. Zvláště obálka vyšla dobře. - Volba podkladového papíru a barev kresby a tisku je vhodná a výsledek působivý. Mohu to dobře posouditi, protože jsem byla členkou Spolku Českých Bibliofilů v Praze a referentkou jejich časopisu.

Nepochybuji, že knížka bude ozdobou činnosti Vaší tiskárny a děkuji všem, kteří se na její přípravě a výrobě účastnili.

S krajanským pozdravem
JARMILA DVOŘÁKOVÁ

ADVOKAT
a VEŘEJNÝ NOTÁŘ
GEORGE BEN, B.A.
1134 Dundas St. West
Toronto 3, Ont.
Kanc. LE. 4-8431
Res. LE. 3-4855

NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO
EM 3-8888 (4 linky)
Cestovní porady ZDARMA
AIR & OCEAN
TRAVEL SERVICE
1 ADELAIDE ST. E.,
at Yonge St.
TORONTO
(obchod v přízemí)
Majitel K. BUZEK

Nakupujte u našich inserentů!

KALENDÁŘ PODNIKŮ v Sokolovně:

Sobota 21. ledna: Sokolský ples.
Sobota 18. února: Šibřinky.
Sobota 18. března: Josefská zábava.

Rozvrh cvičení v sokolovně:

Pondělí: 6-7 hod.: Cvičení žáků nižšího stupně; 7-8 hod.: Cvičení žáků vyššího stupně, 8-9 hod.: Cvičení dorostenců, 9-10 hod.: Schůze předsednictva jednoty; — Malý sál: Stolní tennis.

Úterý: 6.30-7.30 hod.: Cvičení žáků nižšího stupně; 7.30-8.30 hod.: Cvičení žáků vyššího stupně a dorostenek; 8.30-10 hod.: Cvičení mužů a žen.

Každá první středa v měsíci: Cvičení a schůze cvičitelského sboru.

Čtvrtek: 8-10 hod.: Cvičení starších žen a odbíjená.

Sobota: 11 hod. dop.: Vyučování čs. doplňovací školy.

PRÁVĚ VYŠLO!
v Edici "Našich hlasů" jako 3. svazek.
Antonín Cekota
CO SE DĚJE NA VÝCHODĚ
Objednávky vyřizuje administrace "Našich hlasů", 1255 Queen Street W.,

TRIBUNA

INFORMATIONS

FREEDOM OF THE PRESS

Rude Pravo, the chief organ of the Communist Party, has celebrated its fortieth anniversary. It was reported on this occasion that the circulation of the paper is 900,000, an increase over the past five years of 300,000. This increase has not been achieved at the expense of other papers. Appraising the records of the paper, Vladimir Koucky, Secretary of the Central Committee of the Communist Party, at a meeting celebrating the anniversary, expressed his admiration for the manner in which the paper "unwaveringly conveyed the voice of the united people and its determination in the autumn of 1956, when a wave of counter-revolution threatened to engulf the brother-country of Hungary". He also commented on the way in which "it firmly defended the purity of Communist ideas against the treacherous machinations of present-day revisionists"

Koucky reject the allegations of a lack of freedom in the press in Czechoslovakia. Discussions in the papers, he maintains, prove that in Czechoslovakia the constitutional safeguards of the freedom of the press are implemented. Freedom of the press in Czechoslovakia is, he emphasizes, even more extensive than in the Western countries where advertisers, in conjuction with the big business, issue instructions to the press and "incite provocative incidents such as those against Comrade Khrushev recently on the occasion of his attendance at the United Nations General Assembly" or "are intentionally provoking chaos in the Congo, thus assisting the colonisers and their puppets in every way". As a most drastic example of the lack of freedom of the press in the West, Koucky referred to "the recent threat of the Daily Mirror that it would cease to support the Laatomic armament of Britain".

More realistically Život Strany (Party Life) said that in a Socialist State the press has "the highly responsible task of assisting in the organization and education of the masses for the fulfilment of the tasks connected with the development of a Socialist society". Evidently this statement refers to the long columns of dreary and repetitive reports on plan fulfilment and labour achievements which constitute the most boring reading. It is doubtful whether this is what the readers of Rude Pravo rejoiced at on the occasion of the anniversary.

From Political, Economic and Cultural Trends in Captive Czechoslovakia; Volume 2, No. 10; November 1960

ČS. REŽIM VERNÝM MOSKVĚ

Čs. komunistický režim bude věrně sloužit mezinárodním zájmům moskevských imperialistů, prohlásil na zasedání ústředního výboru "rodné strany" podle vysílání pražského rozhlasu z 9. prosince m. r. Antonín Novotný "Za necelého půl roku slavíme 40. výročí založení naší strany. Je třeba si stále uvědomovat, že vše, čeho jsme v této době dosáhli, je v rozhodující míře výsledkem skutečnosti, že naše strana po celá čtyři desetiletí byla vždy spolehlivým článkem mezinárodní komunistické fronty," pravil Novotný dodal: "Nikdy se nezpronevěřila svému internacionalistickému poslání, ale vždy kráčela po boku komunistické strany SSSR a ostatních bratrských stran."

FEC.

Washington, D.C., 4. ledna 1961.

Vážení pánové,

s nebleskou a se šetrností hodnou obdivu a též plně zaslouženou jste zařadili současně do Tribuny z 31. 12. 1960 krátké dopisy na p. Benjamina Szalatnay-Stacho od dr. Juraje Slávika a od p. O. Mojžíška.

Znám Szalatnaye déle než 40 let. Začali jsme společně diplomatickou kariéru krátce po zřízení ČSR a to od nejnižšího stupně jako ministerští koncipienti-aspiranti, ježto jsme nebyli členy žádné t. zv. "rodinky" (nemám tu na mysli Dr. Beneše a jeho okolí) a dělali jsme kariéru výlučně podle toho, co jsme dokázali.

Též po takové dlouholeté známosti a zkušenosti nebyl jsem a nejsem pies povídání p. Slavíka ani vlečiny na po chybách o naprosté počestnosti a dobré vůli kolegy Szalatnaye a ztotožňuji se naopak na 100 procent s kritikou od p. Mojžíška s jeho závěrem, že pan Szalatnay je velký patriot a především je slušný člověk.

Pokud jde o dopis Dr. Slavíka souhlasím jedině s poznámkou, že zveřejnění Szalatnay-ovu stanoviska vůči dr. Benešovi v dnešní době nemůže dobře posloužiti čsl. věci. Na druhé straně však hledání pravdy je rozhodně žádoucí v každé době, nemá-li n e p r a v d a setrvačnosti nabýti převahy.

Není mi nic podstatného známo, jak tomu bylo po 15. III. 1939 s čsl. vyslanectvím v Londýně, za to jsem měl informace o čsl. vyslanectví ve Varšavě a to od vojenských přidělenců tohoto úřadu, kteří se mnou později spolupracovali v Turecku; tyto informace jsou v rozporu s tvrzením dr. Slavíka v jeho dopise, ale nemaje přímých důkazů, nebedlám se věci, až na další zabývati.

Za to bych měl co říci o našich zastupitelských úřadech v Turecku, kam mě dirigoval dr. Osuský, abych po předání našich úřadů Němcům (Von Papenovi) tamními čsl. tituláři, zachránil, co se dá, třeba jen jako osoba soukromá.

Pokud jde o Turecko, je nesporný fakt, že kdyby Jar. Smutný jako v kritické době v Turecku služebně nejstarší československ. zahraniční úředník se nezpanikoval a byl setrval na svém místě, Turci by poskytli našim diplomatickým a konsulárním zástupcům veškerou pomoc proti Němcům a komukoli jinému, kdo by jim bránil ve výkonu služby. Tak to vyhlásili v Úředním listě "Ulus", poté, když jsem vymohl uznání naší londýnské (dr. Beneše) vlády a doslovně vytloukl vrácení našeho majetku (vyslaneckých budov) třeba až po pětiletém těžkém a vyčerpávajícím zápase jak s Němci tak nakonec i se Svýcary jako ochran ci německých zájmů po vypovězení války Tureckem, nacistickému Německu.

Závěrem chtěl bych říci, že ani Szalatnay ani dr. Slavík ani kdokoli jiný nemáme práva ani legitimace dávati dobré nebo špatné známky z chování komukoli — ani práva volati po disciplinárce a pokud jde o dr. Beneše a všech těch, kteří se jakkoli podíleli na vedení čsl. věci od zřízení až do pádu ČSR, ponechme historikům aby podle uznaných zásad rozhodli ve vhodné době o vině, či nevině nejen osob individuelních, politických stran, ale — bude-li třeba — též českého národa.

Dr. Miloš HANÁK.

YAROSLAV HUEBER
(Dr. Jur.) LL.B.
Tel.: EMpire 8-5536
Ste 215
ADVOKAT A VEŘEJNÝ NOTÁŘ
57 Queen St. West, Toronto 1

3. ledna 1961

VÁŽENÝ PANE REDAKTORE!

Teprve dnes obdržel jsem Vaše č. 48 z 10. m. měsíce, ve kterém pan Valenta z Montrealu požádal o poučení pokud jde o platnou mnichovskou paktu. Tuto otázku podrobně zkoumá dr. Eduard Táborský ve své publikaci "The Czechoslovak Cause": Witherby London, 1944: "It must be stated that the majority of the international authorities would probably not regard the pressure exerted upon Czechoslovakia at Munich as sufficient to render that country's acceptance of it as invalid" (p. 16) Moje tvrzení 26. listopadu není v rozporu se stanoviskem takového experta mezinárodního práva, jakým je dr. E. Táborský. Ostatně, US vyslanec v Budapešti, J. Flournoy Montgomery tehdy tvrdil, že "mezinárodní právo, nedostatkem dohodovací agencie, skutečně neexistuje, a styky mezi suverénními státy byly — většinou — podobné těm, které udržují mezi sebou gangsteři, jimž jeden o vlastní zisk a soucitnost nemají (The unwilling Satellite, p. 2; Devin Adair, N.Y., 1947) S vyslancem Montgomerym nelze polemisovati, je již mrtvý.

Moje nevinná poznámka o slč. Hachové pana Valenta neuspokojila. Spisovatel Emil Synek, počtěný cenou České Akademie, novinář ve funkci šéfredaktora denníku, stojícího na programu strany čsl. socialistů, k níž patřil i dr. Beneš, o tom věděl mnohem víc. Nepovažoval jsem za nutné se o tom šířit, jelikož jsem nepsal jeho životopis. Nikoho nezajímalo, kolik hlasy byl dr. Hácha zvolen prezidentem ČSR. Pouze dr. Prokop Drtina tvrdil, že "nebyl zvolen legálně". (Polit. knihovna "Československé" Londýn,č.6, Právem Republiky, 1942) Synek napsal: "Okolnost, že se dr. Hácha na sklonku svého života 70ti letý, dal strhnout ke vstupu do politického života, kterému nerozuměl, a v němž se vůbec nevyznal, dlužno připsati . . . vlivu jeho dcery, která brzo v kolobehu nabyla více významu a důležitosti, než se zprvu domnívala. Zvolení jejího otce jevilo se jí vítanou příležitostí k ukojení zvědavosti a k naplnění prázdnoty života, v níž se potácela. Doprovodila otce do Berlína 14. března 1939, poslala Hitlerovi k jeho narozeninám nádherný dar z českého skla, za co se jí Hitler odměnil růžemi, zúčastnila se všech státních porad stojíc prostě za křeslem otcovým jako by jeho stín. Cítila se polichocena vlivem, který nabyla a našla pro své počínání i přijatelné zdůvodnění v tak zv. svatováclavské tradici, ke které otce obratně přiměla, jež zrlesňovala spolupráci s Němci. Neber podle názoru Háchovy dcery nebylo pro čs. národ jiného východiska, než smířit se s nacistickým režimem". (První však do Prahy. Věstník Londýn, 1943) Snad pan Valenta sám uzná, že tyto podrobnosti do mé repartáže se nehodily.

Nenásel jsem, že by byly Naše hlasy otiskly, aby se naši osadníci šli po 15. březnu 1939 opevnit na legaci a střílet kulometem. Vyslanec neb konsul má chránit členy své kolonie, jsou-li politicky v nebezpečí. Proto nesměl své místo opustit, pokud byl úředníkem republiky. Snad i zde mohu použít pana Valenta. Vypukutím války byly skoro všude zkonfiskovány osobní bankovní účty Němců a příslušníci něm. protektorátu byli asimilováni. Na můj okamžitý protest vydal egyptský minister financí prohlášení č. 6, 20. 9. 1939 "Le Gouvernement Egyptien n'ayant jamais reconnu la mainmise du Reich allemand sur le territoire tcheque, les ressortissants tchecheslovaques ne sont pas compris parmis les ressortissants allemands visés dans cette Proclamation et que les mesures edictées ne leur sont pas applicables." Byl to ostatně jediný dokument, z kterého jasně vyplývalo, že egyptská vláda okupaci ČSR Německem neuznala. Pokud jde o čsl. obchodní podniky. Z toho vyplývá, že opustili čsl titulář své místo, neměli naši osadníci na koho se obrátit o ochranu svých osobních a obchodních zájmů.

Lituji, že touto zbytečnou polemikou jsem zabral tolik místa ve Vašich stoupcích. Moje články jsou stejně hodné dlouhé, než abych zbytečnými poznámkami vyvolil p. Valenta z jeho omylnosti. Snad sám nám ukáže, jak třeba psát o luxuri.

S pozdravem a přáním mnoho zdraví v 1961 — Váš

B. SZALATNAY-STACHO.

AUTO · POŽÁR · UNDY
Doprava a všeobecné zajištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto financování
PROCK INSURANCE AGENCY
171 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT
AXminster 3-7916

NOVINKA! PRÁVĚ VYŠLO!

Nový svazek (IV.) "Edice Naše hlasy"

UMĚLEC NA ÚTĚKU

UPRCHLÍCI VE VÝTVARNÉM UMĚNÍ

S úvodníkem:

"CO MÁ ČLOVĚK Z UMĚNÍ?"

Napsala

Dr. JARMILA DVOŘÁKOVÁ

32 stran - Cena 1 dolar

Na obálce použito motivů z kresbů Pabla Picassa "Matka a dítě", 1951 a "Tvář", 1950.

OBJEDNEJTE!

Vyplňte, odstrihněte a pošlete na adresu:

JARMILA DVOŘÁKOVÁ
89 ARGYLE AVE., UNIONDALE, L. I. N. Y.

nebo:

"NAŠE HLASY" 1255 QUEEN ST. W. TORONTO, ONTARIO, CANADA

Objednávám: ..... výt. Jarmila Dvořáková: "Umělec na útěku", $1.00

Jméno:

Adresa:

POUŽITÍ ZNÁMÝCH SLEV PRO CESTOVÁNÍ V ZIMNÍ SEZÓNĚ
KENNEDY TRAVEL BUREAU
296 QUEEN ST. W., TORONTO, ONT., CANADA
Telefon: EM. 2-3226
Celý rok vyřídí cestu kamkoliv ve světě. — Víza, pasy, imigrační návštěvy do Kanady, překlady a pojištění.
Zastupujeme veškeré letecké linky a lodní společnosti
ORBIS, HUSZ INTOURIST. Dárkové bezcelné zásilky.

1100 DRUHŮ PŘEKRÁSNÝCH "WALLPAPER"
(tapetovací papír na stěny - tapety)
NEJLEPŠÍ JAKOSTI A ZA LEVNÉ CENY. NAKOUPTE NA
LE 6-2136 **1255 QUEEN ST. W., V TORONTE** LE 6-2136

CESTOVNÁ SLUŽBA
ČESKOSLOVENSKO · POLSKO · MAĎARSKO · RUSKO · UKRAINA
Cestovní Lístky · Loďou · Lístky předplatné · Lístky na splátky
Dárkové balíčky
Volejte nebo píšte na: Mr. RUDY KOREN
O. K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE
697 BAY STREET, TORONTO 2, ONT. EMpire 6-9488.

ČS. VĚDCI O SVU

Prosincové číslo "Zpráv SVU", které vyšlo ve zvětšeném rozsahu, otiskuje m. j. pod záhlavím "Velké zadostiučinění" toto redakční sdělení:

Redaktor těchto "Zpráv" měl příležitost hovořit s několika vědeckými pracovníky, členy SVU, kteří se zúčastnili letos v Evropě nejrůznějších mezinárodních sjezdů. Sešli se samozřejmě v delegaty světovými, ze zemí za železnou oponou a z ČSR. Jeden z nich řekl: "Čs. delegát si důsledně stěžoval, že čs. věda nemá vědecké spojení se zap. světem, zejména s Amerikou. Přesto však čs. věda, jak jsem sám pozoroval, stojí velmi vysoko a ve většině oborů stojí nad SSSR". Jiný delegát v jiném koutě světa hovořil se členem SVU mezi čtyřmi očima a řekl mu, že vi o naší Společnosti pro vědy a umění a četl dokonce některá čísla "Zpráv SVU". Vyslovně pak prohlásil: "Ve vědeckých vrstvách byla ustavení SVU přijato s velkým zadostiučiněním. Bylo by dobře, aby čs. vědci doma byli všemi cestami, zejména na rozhlasem, informováni o vědecké a umělecké práci našich vědců a umělců ve svobodném světě.

Tisková služba SVU.

UŠETŘITE NA NÁBYTKU,
KDYŽ NAKOUPÍTE PŘÍMO V TOVÁRNĚ
UNITED FURNITURE FACTORIES
SHOWROOMS
511 KING ST. WEST
EM 8-7316
3 pokoje
$159.-
Stereo HI-FI importujeme přímo z Německa

ZE SVETA

A. Fabrusová

Podle zprávy ze Švýcar byly v oddělení pro africké záležitosti sovětského min. zahraničních věcí provedeny dalekosáhlé změny. K reorganizaci došlo po Chruščevově návratu v říjnu m. r. z 15. zasedání Valného shromáždění Spojených národů v N. Yorku.

•

"Mládeži přístup zakázán," říkají tabulky u vchodu do vídeňských biografů, ve kterých je promítán sovětský dokumentární film "Chruščev v Rakousku". Důvody pro tento zákaz byly dva: 1. sovět. dokumentární film zkresluje politický význam návštěvy. 2. uráží kancléře Adenauera.

•

Za zvláštní pracovní výkony hutnou sovětští dělníci odměňovaní platenou dovolenou ve státech komunistického bloku.

•

Koncem listopadu m. r. byly na italské televizi zahájeny kursy čtení a psaní pro dospělé. Min. školství doufá, že tento program pomůže vyhladit negramotnost, která je v Italii na vysokém stupni.

•

Východoněmecký časopis "Das Volk" se obrátil proti užívání označení "kolonální zboží" na zboží importovaném z Afriky. Časopis doporučil, aby — vzhledem k osvobozovacímu boji obyvatel afrických kolonií — užívání tohoto označení bylo zakázáno.

•

Ožhaduje se, že na práce do hospodářsky zaostalých států svobodného světa bylo z SSSR vysláno již 7.000 technických odborníků.

•

Proslýchá se, že Davidu Greenglassovi, který si nedávno v USA odpykal trest za špionáž ve prospěch SSSR, byla čs. vládou učiněna nabídka na místo v čs. ústavu pro nukleární výzkumy.

•

Na podporu činnosti organizací CARE, MEDICO, Červený kříž, Crusade for Freedom, March of Dimes, Heart Foundation, HOPE (program zahájený prezidentem Eisenhowerem v rámci pomocné akce "People to People") a mnoha jiných dobročinných organizací, které pomáhají potřebným a nemocným v USA a v celém svobodném světě, dají američtí občané dobrovolně každý rok více jak 6 (šest) bilionů dolarů. Další 2 (dva) biliony dolarů se vybírají — pro týž účely — od různých nadací a obchodních a průmyslových podniků. Připočteme-li k tomu pomocné programy vlády USA a akce řízené prostřednictvím Spojených národů, musíme přiznat, že ti Spojené státy skutečně zaslouží titulu "the greatest nation on earth".

ROZPRAVY O ZDRAVÍ

Peter L. Oliver, D.C.
Doctor of Chiropractic

REVMATISM

Revmatismus je příčinou mnoho bolestí a utrpení. Zvláště v těto roční době chladna a vlhka, revmatické bolesti jsou velmi časté. — Je to všeobecné označení bolestí bez odlehčení, kde se v lidském těle nalézají a často jsou pojmenovány jménem části lidského těla nebo tělu, kde se projevují nejvíce. Cítíme-li bolest v dolní části páteře, pojmenujeme takový případ lumbago, nebo lidově bolení v kříži. Sciatika je název pro bolesti nervu v nohou, neuralgie, bolesti nervu v kříži a pod.

Podráždění nervu a nadbytek jedovatých látek v těle je příčinou revmatismu. Mimo záněty jako na př. záněty zubu, okostnice, pomáhá tvoření více jedovatých látek. Ovšem jedovaté látky jen zhoršují stav způsobený podráždením nervu a způsobují více bolest. Původem všeho je zpravidla podráždění nervu podél páteře a toto musí být odstraněno.

SPORT

Naši v Kanadě

Sportovci čs. původu v Kanadě jsou dnes hlavní reprezentováni krasobruslaškou dvojce sourozenci Jelínkovými, kteří patří mezi nejlepší na světě a mají se zúčastnit krasobruslařských mistrovství v Praze. Pěkných úspěchů v automobilismu dosáhl lonského roku Polívka, v lyžaření si zlatně vede dcera J. Weidera, majitele lyžařského střediska Blue Mountain v Colingwoodu. Również Marinko ve stolním tenisu patří stále mezi nejlepší v Kanadě. Po zánku obou krajanských fotbalových klubů Sparty Toronto a Montreal, zůstali kopané věrni jen dva krajanští členové - předsedové dvou nejstarších montrealských klubů Slovenský, Concordia a Šrotaj, Cantalia. Po odchodu Kratochvila nehrál letos již ani jeden čs. hráč v Národní lize Kanadské kopané. V odbojkové Toronto II. Toronto, které v poslední sezóně hrálo za torontskou YMCU.

Zajímavosti ze světa

Američtí tenisté MacKay a Buchholz, kteří přestoupili mezi profesionály J. Kramera, nemají mnoho úspěchů. Na zájezdu v N. Zealandu opět prohráli s Gonzalesem a Španělem Gimeno.

Trofej J. E. Sullivana, která je udělována každým rokem nejlepšímu atletovi USA, měla ve loňském roku kořistí R. Johnsona, olympijského vítěze v desetiboji.

Winnipeg Maroons zakončili hokejový zájezd v ČSR vítězstvím 2:0 v Brně, 4:0 v Jihlavě a 4:1 v Pardubicích. Z deseti celkem sehraných zápasů Kanadané vyhráli sedm, dva remizovali a jen jeden - první v Plzni prohráli.

Čtyři finalisté soutěže pohárových vítězů v Evropě jsou známi: Florentina se utká s fotbalovým mužstvem Dynama Záhřeb a Wolverhampton s Glasgow Rangers.

Překvapením mezinárodních lyžařských závodů v Garmisch Partenkirchen bylo vítězství Rus. Tsakadze nad olympijským vítězem Němcem Reckanglem.

Ezzard Charles, který před 10 roky získal mistrovský titul světa v boxu vítězstvím nad J. Louisem a vydělal kolem 2 milionů dolarů, žije v bídě a je bez práce.

Mistrovství v hokeji rozlosováno

Světové mistrovství amatérů v ledním hokeji (hraje se počátkem března ve Švýcarsku) bylo rozlosováno. Zúčastní se celkem 20 národů, které byly rozlosovány do třech skupin. Místo světa vyjde z první skupiny, ve které hrají: USA (obhájce titulu), Rusko, ČSR, Kanada, Švédsko, Finsko, Záp. Německo a Norsko. V druhé skupině jsou: Vých. Německo, Švýcarsko, Italie, Polsko, V. Británie a Rumunsko. V poslední nejslabší skupině je překvapením účast jižní Afriky, dále zde hrají: Belgie, Jugoslavie, Rakousko, Francie a Holandsko.

Sportem z Albionu

Everton, přední klub anglické ligy fotbalové pojede letos na zájezd do USA. — Charles, vynikající střední útočník Juventusu vyvrátil pověsti, že by se chtěl vrátit do V. Británie. — Angličtí fotbalové profesionálové budou stávkovat, což ohrozí průběh letošních fotbalových soutěží. Žádají větší plat a zatím nedošlo k dohodě.

Stávka též ohrozí přípravy Anglie na mistrovství světa. Na posledním mistrovství světa byla Anglie jedinou zemí, která dokázala hrát nerozhodně s mistry světa Brazilci. — D. Campbell, známý automobilový závodník, je pověrčivý. Nesedne si do auta, které je natřeno zelenou barvou, rovněž jeho manželka nenosí žádné zelené šaty. — Syn slavného britského fotbalisty S. Matthewse, je tahounovým trenérem. Loni vyhrál Wimbledon v kategorii juniorů. — Tottenham Hotspur vyhrál jedenmi anglickou ligu s jedinou porážkou. — Rowe je prvním evropským atletem, který ve vrhu koulí dosáhl výkonu přes 19 metrů. — V Londýně se začíná stavět velký stadion pro 200.000 diváků, kde v roce 1966 se budou hrát finálové zápasy mistrovství světa v kopané.

Sport v ČSR

V Hradci budou míti velkolepou podívanou. SK Hradec Králové se utká ve čtvrtfinále evropského poháru s FC Barcelonou. Za Barcelonu stále hraje býv. hráč SK Bratislava - Kobala. Hradeckým však jsou dávány nepatrné chance na vítězství. — Dr. Čepina, býv. vynikající všestranný sportovec (býval rekordmanem ve skoku vysokém, brankářem fotbalového klubu SK Vysočany, basketbalistou a volejbalistou) je trenérem čs. národního mužstva ve volejbalu. — Čs. ženy skončily na loňském mistrovství světa, konaném v Rio de Janeiro na třetím místě za SSSR a Japonskem. V mužích ČSR bylo druhé za vítězným SSSR ve volejbalu. — Nejlepším sportovcem uplynulého roku je - žena Iva Budárková, která vyhrála zlatou medaili v náměstkovém tělocvičku. Budárková se chce státi stewardkou (komunistický slovník má pro toto zaměstnání nové slovo - "letuška"). — Jirka Sobotka, býv. střední útočník SK Slavia Praha je trenérem holandského fotbalového mužstva juniorů, s kterým byl na zájezdě v ČSR. Sobotka cestoval na švýcarský pos. — František Douda, býv. světový rekordman ve vrhu koulí vystudoval inženýrství, ačkoliv má již padesát let. — Častější jsou nyní sportovní styky mezi ČSR a Podkarpatskou Rusí, zejména košických sportovců s užhorodskými. — Házenkáři se připravují na mistrovství světa, které se hraje v březnu v Záp. Německu. V přátelském zápase porazili Rumunsko 22:11. Jedna se o házenou o sedmi hráčích v krytých halách, která je nyní nejen v Evropě velmi populární, ale hraje se též v Japonsku a Koreji. — Kanadští hokejisté Maroons Winnipeg na svém vítězném zájezdu v ČSR neutkali se s nejlepšími čs. hokejovými kluby Bratislavou a Brnem, ani s čs. národním mužstvem. — Josef Fanta, přední fotbalový funkcionář a sportovní mecenáš, zemřel v Praze ve věku 71 let.

SOKOLSTVO

NOVÝ VÝBOR

Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí

(N. York 14. ledna) Koncem roku 1960 byly provedeny volby nového vedení Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí, které dnes sdružuje ve dvou župách a třech okrscích celkem 24 jednot.

Zástupci všech organizačních složek Ústředí — v Evropě, v Africe, v Kanadě, v Argentině a v Austrálii v Argentině a v Austrálii — zvolili písemným hlasováním nový výbor a předsednictvo Ústředí Čs. Sokola v zahraničí na dvouleté období 1961-1962.

Nové vedení Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí tvoří tito bratři a sestry:

Starosta dr. A. Hlebík, Berwyn, Ill., USA; místostarostové dr. Juraj Slavík, Washington, D.C., USA a Ing. B. Falta, Montreal, Quebec, Kanada, jednatelka tajnosvatelka Jarmila Uhlířová, New York, N.Y., USA; náčelník Ota Karásek, Cicero, Ill., USA; náčelnice Marie Provazníková, Schenectady, N.Y., USA; vzdělavatel Jar. Kolář, Vídeň, Rakousko.

Členové předsednictva: Joe Benka, Villa Dominico, Buenos Aires, Argentina; Fr. Fiedler, Paříž, Francie; J. Horvath, Paterson, N.J., USA; Frant. Jonáš, N. York, USA; Vl. Slavík, Astoria, USA; Vojtěch Vávra, Sydney, Nový Jižní Wales, Australia; Jan Waldauf, Islington, Ontario, Kanada; Fr. Weirauch, Vídeň, Rakousko.

Členové výboru: Marie Ferchtnerová, Vídeň, Rakousko; dr. K. Jeřábek, Toronto, Ontario, Kanada; Jan Kiepala, Sydney Nový Jižní Wales, Austrálie; dr. Miroslav Lokay, Londýn, Anglie; Ludvík Musil, Vídeň, Rakousko; Ing. Pieskeeberl Vídeň, Rakousko; F. Smutný, Paříž, Francie.

Zdařilá oslava Sokolstva v Jižní Americe

IC. - Tělocvičná jednota Sokol v Villa Dominico v Argentině, jež je členkou Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí, uspořádala v neděli 4. prosince výroční akademii, které se zúčastnili zástupci ostatních sokolských jednot a jež se tak stala krásnou manifestací svobodného Sokolstva v Již. Americe.

Sokol Villa Dominico, založen v roce 1926 v předměstí Buenos Aires, vykonal již četbohatý kus práce na poli sokolském i národním v Argentině. O tom, jak pilně pracoval po celá léta svého trvání svědčí nejlépe vlastní budova, Sokolský dům, v němž se nachází prostorná tělocvična a řada dalších spolkových místností. V tělocvičně, na čelném místě jsou zavěšeny podobizny osvoboditelů čsl. národa - Masaryka, Beneše a Štefánika. V této tělocvičně tedy nastoupili nyní cvičenci všech složek jednoty - v celkovém počtu 62 mužů, žen, dorostu a žactva - aby za vedení zasloužilého náčelníka, br. Jar. Melicha, předvedli svá cvičení. - Cvičení byla zahájena společným nástupem a proslovy, které pronesli starosta jednoty br. Fr. Tudra, starosta sokolské jednoty v San Juan (Center), br. Fr. Kuba a zástupce Ústředí Jihoslovanského Sokolstva, vzdělavatel br. Franjo Holy, který zvláště zdůraznil potřebu nejtěsnější spolupráce všech sokolských jednot v čuchu Tyršově. A pak již následovala vzorně provedená cvičení všech složek jež po zásluze sklidila velký potlesk ženného obecenstva. Po krásném cvičení odchodem cvičenců za zvuku sokolských pochodů byla tato zdařilá oslava Sokolstva v Jižní Americe zakončena. — Závěrem si lze jen přát, aby sokolské jednoty československé a jihoslovanské v tomto vzorném bratrském duchu i nadále pokračovaly a zahájily tak slavbě rozmachu sokolské myšlenky v Jižní Americe!

Zimní hry KS

budou letos pořádány v Ottawě ve dnech 25. a 26. února 1961. Hry budou zahájeny v sobotu 24. února dopoledne závody v lyžování mužů a žen v sprintu, skoku a přespolním běhu. V sobotu odpoledne pak budou hry pokračovat závody v bruslení a kožíkové (broomball). V sobotu večer pořádá Kanadský Sokol ve spolupráci s batawskou odbočkou ČSNS taneční zábavu, jíž bude předcházet společná večeře. Zimní hry budou zakončeny finálovými závody v bruslení a v kožíkové v neděli dopoledne a vyhlášením vítězů. Vítězná družstva získají putovní pohár Kanadského Sokola. V roce 1960 získala jednota Masaryk-Montreal oba putovní poháry.

Sokolským světem

Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí ko ná schůzi svého výboru v sobotu dne 11. února 1961 v New Yorku. — Velmi pěknou tělocvičnou akademii pořádala jednota Slov. Sokola v Newark, N. J. v neděli 11. prosince. — Polský Sokol v USA vypsal soutěž pro nábor nových členů, jejímž cílem je dosáhnout počtu 30.000 členů v červnu 1962, kdy organizace polského Sokolstva v USA oslaví 75 let svého trvání. — Župa M. M. Hodža Slov. Sokolů v USA pořádá každoročně na svém letovisku svůj "Karneval zimních sportů", v jehož programu jsou závody v bruslení a karnevalová zábava na bruslích. — Závody KS v nácvikovém tělocviku se budou konat v květnu 1961 v Montrealu.

BEZCELNÉ BALÍČKY • PENĚŽNÍ POUKAZY • PASY • VÍZA

CESTOVNÍ DOKLADY • LODNÍ LÍSTKY • LETENKY

NEJRYCHLEJŠÍ A NEJSPOLEHLIVĚJŠÍ SLUŽBU PRI ZASILKACH

PRO VASI RODINU A PRÁTELE VE STARÉ VLASTI

VÁM ZAJISTUJE

KRAJANSKÁ FIRMA

INTERNATIONAL
AGENCY SERVICE
307 SPADINA AVE. • TORONTO 20, CANADA
TELEFON: WA. 2-1014 • WA. 2-1458

L. LUNSKÝ OPTIK
Prohlídky očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Hovoříme česky
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

PETER L. OLIVER, D.C.
ZKUSENÝ CHIROPRAKTIK
722 Coxwell Ave.
HO. 1-5550

Dr. Harry H. Herskfeld
PRAKTICKÝ LÉKAŘ
A CHIRURG
612 SOMERSET BLDG.
PORTAGE AVE., WINNIPEG
Man.
Office WH 2-7012
Res. JU 2-4995

DR. G. MRÁZ
ZUBNÍ LÉKAŘ
605 BLOOR STREET WEST
TEL.: LE. 71841
Ordinuje dle dohody.

DR. V. J. JINDRA
DR. MARA JINDRA
ZUBNÍ LÉKAŘI
DENTAL SURGEON
310 Bloor St. W., Toronto, Ont.
Telephone WA 2-0840
Ordinují dle dohody též večer a v sobotu

Veškeré pánské prádlo a konfekci nakupujte
u známé krajanské firmy
TEXTILE MARKET
246-246½ QUEEN ST. WEST
TORONTO, ONT.
EM. 8-0827

JOHN GREGOR
Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou
QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY
Volejte LE 3-8396

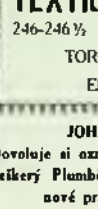

NOVÉ KOŽICHY
NA MIRU. PŘEMODELOVANÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy
FRANK PECH
229 KING ST. E., HAMILTON, Ontario - Tel.: JA. 2-8925